

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

El Pirineu com a «Territori» i el bucolicisme

A les sortides de Barcelona hi posaran aviat nous cartells de trànsit: «Territori». Allà on neix el primer matoll al voral de les carreteres hi aixecaran els nous rètols per informar els veïns de la ciutat que abandonen la terra coneguda. Els cartells també serviran per anunciar als catalans d'arreu que son provisionalment a la capital, que tornen a casa. Un, dos, tres, salvats. Territori per confrontació a capital, a ciutat, a «aquí». Territori com a sinònim de perifèria, de resta, de predicat. Mai subjecte. El Territori es un concepte emocionalment llunyà, una idea per englobar tot el que és complementari. És més enllà del pati del darrere. És el darrere del darrere. I com a terra llunyana nodreix el seu sentit amb tòpics. Els protagonistes del país, els de l'aquí conegut i segur, els del rovell de l'ou coneixen el Territori per conceptes sabuts, repe-

tits, tradicionals i sobats. És el que els agrada sentir de les terres ultra murs. El Territori no te matisos ni detalls. Ni projectes interessants per se. El Territori existeix perquè existeix l'Asfalt, que és el que importa. El Pirineu és una de les grans icones del Territori i les seves icones, conegudíssimes. Son tant boniques que cal posar-hi música en-sucrada per posar-les als titulars: prats, ramats, neu, acordió diatònic, gent humil, senzillesa, artesans, el temps aturat... El Territori bucòlic que des de l'Asfalt es veu amb condescendència. I així obre l'informatiu de la capital quan te unes imatges bucòliques del Pirineu amb unes volves de neu i un ramader tancat el bestiar. El bucolicisme impregna la informació del Territori pirinenc que arriba a l'altre costat del cartell, a l'entrada de Barcelona. Bucolicisme és com es tracta al formatger entrevistat. Pre-

gundes ben emotives que el facin passar per un personatge de pessebre vivent. Bucolicisme que evidencia que no es pren seriosament el Territori. És el nou Port Aventura. El destí del cap de setmana per oxigenar-se, per relaxar-se i no pensar gaire. Al Territori tot està una mica permès. S'hi va per després poder prendre decisions importants al cor de l'Asfalt. La distància real i emocional entre el Territori i l'Asfalt és cada vegada més gran. Els diners ho van fent més evident. El Territori s'empobreix de manera proporcional a l'enriquiment de l'Asfalt fins al punt que ja sense els diners de la capital el Territori no te vida pròpia. Al Territori es treballa pels de l'Asfalt i prou feina s'hi té. El bucolicisme no contempla la queixa i així el Pirineu esdevé un entorn meravellós, amb el temps aturat, prats verges i neu. Ideal per un cap de setmana bucòlic.